

தேவன், ஆராதனையின் மையப்பொருள்

தேவன் நமது ஆராதனையின் மையப்பொருளாக இருக்க வேண்டும் (மத்தேயு 4:10). நமது செயல்கள், மதரீதியான நிகழ்ச்சி நிரல்கள், மற்றும் தியானங்கள் ஆகியவை அவசியமானவைகளாக இருந்தாலும், இவைகள் நமது ஆராதனையின் தேவனே கவனக்குவிப்பிடமாக இருத்தல் என்பதற்கு ஒரு பதிலியாக இருப்பதில்லை.

ஜான் E. பர்கார்ட் என்பவர் தேவனைப் பற்றிய விழிப்புணர்வானது நமது ஆராதனைக்கு அடிப்படையாக இருக்க வேண்டும் என்று எழுதினார்:

பொறுப்புள்ள ஆராதனை தேவனை ஒப்புக்கொள்கிறது. அது நமக்கு அப்பால் பாத்திரமான ஒரு உண்மைநிலை உள்ளது என்ற கிருபையுள்ள உணர்வில் ஆரம்பமாகிறது; அது தேவன் யாராக இருக்கின்றார் என்பதன் கொடையான மதித்துணருதலில் வளருகிறது; மற்றும் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:12ல் “ஆமென்! எங்கள் தேவனுக்குத் துதியும் மகிமையும் ஞானமும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் வல்லமையும் பெலனும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாவதாக! ஆமென்” என்று கூறப்பட்டபடி, துதியின் குறிப்புகள் ஒன்றின்மீது ஒன்று தாராளமாகப் புரளும் அளவுக்கு தேவனுடைய கிருபைத் தன்மையை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தலின் பொங்கிப் பெருகுதலினால் ஆராதனையானது தனது உச்சநிலையில் நிறைவடைகிறது.¹

தேவனை நமது ஆராதனையின் மையப்பொருளாக்குவதற்கு, நாம் தேவனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஒருவர் யார் என்பதையும் அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதையும் நாம் அறிந்திராதபோது நாம் அவரை எவ்வாறு ஆரதிக்க முடியும்? அத்தேனே பட்டணத்தில் இருந்தவர்களிடம் பவுல், அவர்களால் அறியப்பட்டிராத ஒரு கடவுளின் விக்கிரகத்தை அவர்கள் தொழுதுகொண்டிருந்தது பற்றிக் கூறினார். அவர்கள் உண்மையான தேவனை அறியாதிருந்ததால், அவர்கள் அறியாமல் ஆரதித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவரை அறிதல் என்பது ஆராதனைக்கு இன்றியமையாததாக உள்ளது.

தேவனை அறிதல்

நாம் தேவனை அறிந்துகொள்ளுதலின் முக்கியத்துவத்தை வேதாகமம்

வலியுறுத்துகிறது. இது அவருடனான நமது உறவிற்கும் அவரால் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருத்தலுக்கும் அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது.

“ஞானி தன் ஞானத்தைக்குறித்து மேன்மைபாராட்ட வேண்டாம்; பராக்கிரமன் தன் பராக்கிரமத்தைக்குறித்து மேன்மைப் பாராட்டவேண்டாம்; ஐசுவரியவான் தன் ஐசுவரியத்தைக்குறித்து மேன்மைபாராட்டவேண்டாம்; மேன்மைபாராட்டுகிறவன் பூமியிலே கிருபையையும் நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்கிற கர்த்தர் நான் என்று என்னை அறிந்து உணர்ந்திருக்கிறதைக்குறித்தே மேன்மைபாராட்டக்கூடவன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; இவைகளின்மேல் பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரேமியா 9:23, 24).

“ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மை ... அறிவதே நித்தியஜீவன்” (யோவான் 17:3).

இயேசு திரும்பவும் வரும்போது, அவர் “தேவனை அறியாதவர்களுக்கு ... நீதியுள்ள ஆக்கினையைச் செலுத்தும்படிக்கு ...” (2 தெசலோனிகேயர் 1:7) வருவார்..

தடைசெய்வது எது?

நாம் தேவனை அறிவதைச் சிலவிஷயங்கள் தடைசெய்யக்கூடும். இவற்றில் செல்வம் (மாற்கு 4:19), தேவன் படைத்துள்ளவற்றின்மீது ஆரோக்கியமற்ற வகையிலான ஈர்ப்பு (ரோமர் 1:25), துன்மார்க்கமான செயல்கள் (கொலோசெயர் 1:21), உடைமையினால் உரிமை கொள்ளப்பட்டிருத்தல் (பேராசை; கொலோசெயர் 3:5), சுயமகிமை (2 தீமோத்தேயு 3:2), மற்றவர்களை மிகவும் மதிப்புள்ள ஸ்தானத்தில் வைத்தல், மற்றவர்களுடன் உறவில் குறைபாடு (1 பேதுரு 3:7ஐக் காணவும்), வேலை மற்றும் தொழில் சார்ந்த வற்புறுத்துதல்கள், மனித கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் உருவாக்குதல்கள் ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. தேவனைக் காட்டிலும் வேறு எந்த விஷயமும் நமக்குப் பெரிதாகிவிடக் கூடாது. தேவனைக் காட்டிலும் நமக்கு அதிக நெருக்கமாக உள்ள எந்த ஒரு நபரும் அல்லது உடைமையும், நாம் தேவனை அறிவதைத் தடைசெய்யக் கூடும். நாம் ஒரு கண்ணை மூடிக்கொண்டு இன்னொரு கண்ணிற்கு மிக அருகில் ஒரு நாணயத்தை வைத்தோம் என்றால், அது சூரியனையும் மறைக்கக் கூடும். நமக்கு மிகவும் பிரியமான எந்த ஒரு விஷயமும் நாம் தேவனை ஆராதிப்பதைத் தடைசெய்கிறது, ஏனெனில் அது நமது தியானம் மற்றும் ஆராதனை ஆகியவற்றிற்கு உரிய தேவனுக்குப் பதிலாக நம் இருதயத்தில் இடம் பெறுகிறது.

எது உதவுவதாக உள்ளது?

நாம் தேவனை அறிவதைத் தடைசெய்து அவரை நாம் ஆராதிப்பதைத் தடுக்கும் விஷயங்களைத் தவிர்த்தல் மாத்திரம் போது

மானதாக இருப்பதில்லை. நாம் தேவனை அறிவதற்கு நேர்மறையான படிமுறைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். நாம் பின்வருபவற்றின் மூலமாகத் தேவனை அறிய இயலும் ...

1. அவரது படைப்பு. தேவனுடைய இயல்பும் வல்லமையும், இந்த அண்டம் முழுவதிலும் உள்ள உயிரினத்தின் மிகச்சிறிய வடிவத்தில் இருந்து இரவுநேர ஆகாயத்தை ஒளிர்ச் செய்கிற கெம்பீரமான வானவியல் பொருட்களின் கூட்டம் வரையிலான அவருடைய படைப்பைக் கொண்டு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. “எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப் பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானதுமுதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும் ...” (ரோமர் 1:20). “வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது” (சங்கீதம் 19:1). நமது இன்றைய உலகமானது, தேவன் படைத்துள்ளவற்றில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடியான அவருடைய மகிமையைச் சிலவேளைகளில் மூடிச்சூழ்ந்து கொள்ளுமாறு மனிதர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கிரியைகளினால் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது.

நாம் கலை, இயந்திரங்கள், மின்னணுவியல், மற்றும் மனிதத்திறமைகளின் பிற சித்தரிப்புகள் என்ற நமது சொந்தத் தயாரிப்புகளினால் மனம் ஈர்க்கப்படுகிறோம். பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு, மற்றும் வியாபாரம் ஆகியவற்றில் உயர்ந்திருப்பவர்களை நாம் மிக உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைக்கிறோம். அறிவியல் மற்றும் மருத்துவம் ஆகியவற்றின் முன்னேற்றங்கள், நம்மை இத்துறையில் உள்ள மக்களுக்கு, தேவன் மாத்திரம் பெறத்தகுதியான கனத்தைக் கொடுக்கும்படி வழிநடத்துகின்றன. தேவனுடைய கரங்களின் கிரியைகளுக்குப் பதிலாக மனிதனின் கிரியைகள் நம்மைப் பெரும்பாலும் ஈர்க்கின்றன. மனிதனின் எந்த அருஞ்செய்கைகளும் தேவனுடைய பலத்த செயல்களுக்குப் போட்டியாக இருக்க இயலாது.

2. வேதவசனங்கள். தேவனுடைய வசனம், அவர் தனிநபர்கள், குடும்பங்கள், மக்களினங்கள், நாடுகள், மற்றும் உலகம் ஆகியவற்றுடன் இடைப்பட்டுள்ள வகையில் அவரது இயல்பின் பல்வேறு வடிவங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. வேதாகமத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்து முடிவு வரையிலும், அது மனிதர்கள் மற்றும் தேவனுடைய அண்டம் ஆகியவற்றுடன் அவரது நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறுகிறது. அது படைப்பாளராக உள்ள தேவனைக் கொண்டு தொடங்கி, படைப்பு யாவற்றையும் நிறைவடையச் செய்கிறவராக உள்ள தேவனைக் கொண்டு முடிகிறது. மனிதன் செய்துள்ள எதுவும் தேவனுடைய வல்லமை அல்லது அவரது தனிப்பட்ட பண்பு ஆகியவற்றுடன் போட்டியிட இயலாது. அவரது அன்பு, கிருபை, இரக்கம் ஆகியவை ஒப்பீட்டுக்கு அப்பால் உள்ளன. அதே அளவுக்கு உலகத்தில் இடையூறு மற்றும் அழிவை ஏற்படுத்தும் தன்மார்ச்சத்தின்மீதான அவரது வெறுப்பும் இணையற்றதாக உள்ளது.

3. தேவபக்தியுள்ள வாழ்வு. பவுல் தமக்குள் கிறிஸ்து வாழ்வதாகக்

கூறினார் (கலாத்தியர் 2:20). மேலும் அவர் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது போல நாமும் அவரை [பவுலை] பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 11:1). கிறிஸ்தவர்கள் பவுலைக் கண்ணோக்குவதன்மூலம், அவருக்குள் வாழ்ந்த கிறிஸ்துவைக் காண முடியும். வேதாகமத்தின் மாபெரும் மக்களுடைய வாழ்வுகளில் நாம் தேவனைக் காணுகிறோம். அதுபோலவே, இன்றைய நாட்களில் நமது உலகத்தில் தேவபக்தியுள்ள மக்களில் அவர் வாழ்வதையும் நாம் காணமுடியும்.

4. ஒழுக்கீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய கொள்கைகள். தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள ஒழுக்கீதியான மற்றும் ஆவிக்குரிய கொள்கைகள், அவரது இயல்பை நமக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த நல்ல மற்றும் பாராட்டத்தக்க பண்பினங்கள் பின்பற்றப்பட்டால், இவைகள் சமூகங்களை மாபெரியவைகளாக்கவும் உலகத்திற்குச் சமாதானத்தையும், சந்தோஷத்தையும் கொண்டுவரவும் முடியும். தேவனுடைய நீதியையும் ஒழுக்கீதியான நந்தன்மையையும் புரிந்துகொள்ளுதலானது நாம் அவரைக் கண்படுத்தும்படி நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். சங்கீதக்காரர், “நான் கர்த்தரை அவருடைய நீதியின்படி துதித்து, உன்னதமான கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கீர்த்தனம்பண்ணுவேன்” என்று கூறினார் (சங்கீதம் 7:17). தேவனுடைய இயல்பை உள்ளடக்கும் கொள்கைகள் இல்லாமல் வாழ்கிற சமுதாயங்கள் ஒழுக்கவீனமானவைகளாகவும், குழப்பமானவைகளாகவும், நாகரிகமற்றவைகளாகவும், பண்பற்றவைகளாகவும், காட்டுமிராண்டித்தனமானவைகளாகவும் இருக்கின்றன.

5. அவரது அருளிர்க்கமான அக்கறை. தேவனை அவரது படைப்பின்பீது அவருடைய அருளிர்க்கமான அக்கறையில் காணமுடியும். “அவர் ... ஆகாரத்தினாலும் சந்தோஷத்தினாலும் நம்முடைய இருதயங்களை நிரப்பி, இவ்விதமாய் அவர் தம்மைக்குறித்துச் சாட்சி விளங்கப் பண்ணாதிருந்ததில்லை” (நடபடிகள் 14:17).

தேவன் தமது படைப்பிற்குப் பயன்நிறைந்த செயல்களின் சாட்சியத்தைக் கொடுத்துள்ளார். வாழ்வின் ஒவ்வொரு வனப்புமிக்க அம்சமும் அவரது அக்கறையை அறிவிக்கிறது. அவர் படைத்த பூமியானது காண்பதற்குப் பிரியமான காட்சிகளையும், கேட்பதற்கு அழகான ஒலிகளையும், ருசிப்பதற்குச் சுவை மிகுந்த உணவுகளையும், கண்டுபிடிப்பதற்குப் பயன்நிறைந்த விஷயங்களையும், மற்றும் செய்வதற்கு மன எழுச்சிமிக்க செயல்களையும் அளிக்கிறது. அவரது உலகமானது இருதயங்களைப் பூரிக்கச் செய்யவும் வாழ்வை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கக் கூடியதாகவும் தகுதியானதாகவும் ஆக்கும் பல ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கிறது. அவர் எல்லாருக்கும், அதிலும் விசேஷமாக தம்மீது அன்புகூர்ந்து தம்மைச் சேவிக்கிறவர்களுக்கும் (ரோமர் 8:28), தமது பூரண நற்குணத்தையும் இரக்கத்தையும் காண்பிக்கிறார் (மத்தேயு 5:45; ரோமர் 2:4).

தேவன் எவ்வாறு இருக்கிறார் என்பதை நாம் தனிப்பட்ட வகையில் அனுபவித்து உணரும்படி நாம் அவரால் அழைக்கப்பட்டு இருக்கிறோம். கர்த்தர்மீது நம்பிக்கையாக இருப்பவர்களின் தேவைகளுக்கு அவருடைய

[கர்த்தருடைய] பதில்செயலைப் பற்றித் தாவீது பின்வருமாறு விவரித்தார். தேவனுடைய அக்கறையையும் அளிப்பையும் கற்றுக்கொள்ள தேவனை சோதித்து அறியும்படி அவர்களுக்கு அவர் புத்தி சொன்னார்:

நான் கர்த்தரைத் தேடினேன், அவர் எனக்குச் செவிகொடுத்து, என்னுடைய எல்லாப் பயத்துக்கும் என்னை நீங்கலாக்கிவிட்டார். அவர்கள் அவரை நோக்கிப்பார்த்துப் பிரகாசமடைந்தார்கள்; அவர்கள் முகங்கள் வெட்கப்படவில்லை.

இந்த ஏழை கூப்பிட்டான், கர்த்தர் கேட்டு, அவனை அவன் இடுக்கண்களுக்கெல்லாம் நீங்கலாக்கி இரட்சித்தார்.

கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழப் பாளய மிறங்கி அவர்களை விடுவிக்கிறார்.

கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப் பாருங்கள்; அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான் (சங்கீதம் 34:4-8).

தேவன்மீது நம்பிக்கைகொண்டு அவரது சித்தத்தைச் செய்ய நாடு கிறவர்களைத் தேவன் தோல்வியுறச் செய்வதில்லை. அவர் நேர்மையுடன் நடப்பவர்களுக்கு எந்த நன்மையையும் குறைவுபடச் செய்வதில்லை (சங்கீதம் 84:11, 12).

6. கீழ்ப்படிதல். தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தல் மூலமாக, நாம் அவருடைய இயல்பின் தன்மைகளைக் கற்கிறோம். அவர் நாம் வாழ்வதற்கான ஒரு மாதிரியாகத் தம்மையே முன்வைத்துள்ளார் (1 பேதுரு 1:16). இன்னொரு நபரின் வாழ்வு நடையைப் பகிர்ந்துகொள்வதால் அவரைப் பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடுவது போலவே, தேவனுடைய இயல்பை மேற்கொள்ள நாடி, அவரது சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலுடன் பதில் செய்வதனால் நாம் தேவனை அறிந்துகொள்ள முடியும். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் அவரை அறிவதில்லை (1 யோவான் 2:3-5) மற்றும் அவரை அறிய இயலாது.

7. இயேசு. தேவன் தம்மை இயேசுவின் மூலமாக மிகவும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார் (யோவான் 1:18). அவர் (இயேசு) இல்லை யென்றால், நாம் தேவனுடைய அன்பு, இரக்கம், கிருபை, மற்றும் நந்தன்மை ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ளாதிருப்போம். புதிய உடன்படிக்கைக்குரிய இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாக (மத்தேயு 26:28). தேவனுடைய இரக்கம் அறியப்பட்டுள்ளது. புதிய உடன்படிக்கையின்கீழ் இருப்பவர்களைப் பற்றி எரேமியா, “என்னை அறிந்து கொள்வார்கள் ... அவர்கள் அக்கிரமத்தை மன்னித்து, அவர்கள் பாவங்களை இனி நினையாதிருப்பேன்” என்று [கர்த்தர் கூறியதாக] எரேமியா தீர்க்கதரிசன் உரைத்தார் (எரேமியா 31:34; எபிரெயர் 8:12ஐக் காணவும்). தேவன் நமக்கு அருளியுள்ள இரக்கம் நிறைந்த மீட்பில் நாம் அவரது இயல்பைக் காணுகிறோம் என்பது புதிய ஏற்பாட்டின்கீழ் உள்ளவர்கள் தேவனை அறிய அது கொண்டுவரும் வழிகளில் ஒன்றாகும். இதை அவர்

இயேசுவின் மரணத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கச் செய்தார். இயேசுவினுடைய இயல்பின் முழுமைத்தன்மை மூலமாக, அவர் தேவனுடைய மகத்தான பண்பின் சிறுகண்ணோக்கை நமக்குக் கொடுத்துள்ளார்.

நாம் தேவனை அறிவதினால், இந்த மாபெரும் பயபக்திக்குரிய மற்றும் ஆச்சரியம் நிறைந்த ஜீவியை எவ்வாறு [நமது வாழ்வில்] தொடர்பு படுத்துவது என்று கற்றுக்கொள்ள முடியும். நாம் ஒரு நபரைப் பற்றி அறியாதிருந்தால், அவரை எவ்வாறு மதித்து கனப்படுத்துவது என்பதை அறியாமல் இருப்போம். இதே விஷயம், நாம் தேவனை ஆராதித்தல் குறித்தும் உண்மையாக உள்ளது: நாம் அவரை அறியாதிருந்தால், அவரை எவ்வாறு ஆராதிப்பது என்பதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள இயலாது.

தேவன் யாராக இருக்கிறார் என்பதற்காகவே அவரை ஆராதித்தல்

நாம் தேவனை ஆராதிக்க நாடுகையில், அவரது இயல்பின் சில பண்புகளை நாம் விளங்கிக்கொள்வது நமக்கு முக்கியமானவைகளாக உள்ளன. நாம் அவரது பண்பைப் புரிந்துகொண்டால், நாம் அவரது இயல்பு மற்றும் மாபெரும் தன்மை ஆகியவற்றினால் அவர்மீது பயபக்தி கொள்வோம். இந்தக் காரணத்தினால், நாம் அவரை ஆராதிக்க விரும்புவோம்.

1. அவர் ஒரு ஆவியாக இருக்கிறார் (யோவான் 4:23, 24) மற்றும் அவர் பௌதீகரீதியான பொருளெதுவும் இல்லாதிருக்கிறார். அவர் மனிதக் கண்களால் காணப்பட முடியாதவராக இருக்கிறார் (கொலோசெயர் 1:15; 1 தீமோத்தேயு 6:16). தேவனை நாம் ஆராதிப்பதில், அவர் பௌதீகரீதியான பொருள் கொண்டவராக இருப்பது போன்று அவரை நாம் கண்ணோக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது.

ஆவிக்குரிய கருத்தமைவில், காணப்பட இயலாததை நாம் காணுகிறோம். நாம் தேவனைத் தொடரவோ, அவரைக் காணவோ, அல்லது அவர் கூறுவதைக் கேட்கவோ முடியாதிருப்பினும், தேவனுடைய பிரசன்னத்தை நாம் ஆவிக்குரிய வகையில் உணர்ந்தறிய முடியும். நடைமுறைக்கு உகந்த வகையில் கூறுவதென்றால், அவர் படைத்துள்ளவற்றில் அவரை நாம் காணவும் (ரோமர் 1:20), அவர் படைத்த அண்டம் மற்றும் மனிதனின் விஷயங்கள் ஆகியவற்றில் அவரது தொடர்ந்த இயக்கங்களை புரிந்துகொள்ளவும் நம்மால் முடியும்.

2. அவர் சிருஷ்டிகராகவும், இருக்கின்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் மேலான நித்திய வல்லமை உடையவராகவும் (ரோமர் 1:20) இருக்கிறார். அவர் எல்லாருக்கும் மேலான தேவனாக இருக்கிறார் (எபேசியர் 4:6). இப்படிப்பட்ட வல்லமை பயபக்திக்குரியதாக இருக்கிறது. இந்த அண்டத்தின் விரிவளவு பற்றியும், அதற்குள் உள்ள சக்தியைப் பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். தேவனுடன் ஒப்பிடுகையில், அவருடைய படைப்பு வலுவற்றதாகவும், எனவே அவரைச் சார்ந்திருப்பதாகவும் உள்ளது. தேவனுடைய படைப்பைக் கண்ணோக்குவதில், நாம் அவரது

மாபெரும் தன்மை பற்றிப் புரிந்துணரத் தொடங்க முடியும். எல்லாவற்றையும் படைத்த மாபெரும் ஜீவியுடன் ஒப்பிடுகையில் நமது பெலம் என்பது ஒன்றுமில்லை என்பதால், நாம் தேவனுடன் போட்டியிட இயலாது (1 கொரிந்தியர் 1:25ஆ). அவரது மாபெருந்தன்மையினிமித்தமாக, அவர் - நாம் கொண்டுள்ள மற்றும் அறிந்துள்ள எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக - நமது மாபெரும் மதிப்பைப் பெறுவதற்குப் பாத் திரராக இருக்கிறார். படைக்கப்பட்டவற்றைத் தொழுதுகொள்வதற்கு மாறாக, நாம் நம்மைப் படைத்தவர் என்ற வகையில் அவரை [தேவனை] தொழுதுகொள்ள வேண்டும் (ரோமர் 1:25).

3. அவர் மிகமேன்மையான மதிநுட்பம் கொண்டுள்ளார், அது அவரது படைப்பில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பவுல் பின்வரும் ஒப்பீட்டை ஏற்படுத்தினார்: “தேவனுடைய பைத்தியம் என்னப்படுவது மனுஷருடைய ஞானத்திலும் அதிக ஞானமாயிருக்கிறது” (1 கொரிந்தியர் 1:25அ). பெரும்பான்மையான சமூகங்களில், மிகமேன்மையான மதிநுட்பம் உடையவர்கள் உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றனர். மனிதகுலம் முழுவதும் கொண்டுள்ள யாவற்றையும் ஒன்றுகூட்டினாலும் அதற்கும் மேலானதாக உள்ள தேவனுடைய அளவற்ற ஞானம் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றிற்காக, அவர் மதிக்கப்பட வேண்டியவராக இருக்கிறார்.

4. அவர் சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். தேவனுடைய இந்தப் பண்பைத் தாவீது, தேவன் நம்மை முற்றிலுமாக அறிந்துள்ளார் என்று எழுதுவதன்மூலம் விளக்கப்படுத்தினார். நாம் எங்கு இருந்தாலும், அவர் [தேவன்] எப்போதுமே நமது சிந்தனைகளை அறிகிறார் (சங்கீதம் 139:1-12). அவரை ஆராதிப்பதற்கான நமது மிக பெலவீனமான முயற்சிகளை அவர் அறிந்துள்ளார் என்று நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டவர்களாக இருக்க முடியும். அவரது கவனத்திற்குத் தப்பு வது எதுவுமில்லை (எபிரெயர் 4:13). சில வேளைகளில் மக்களை நாம் புகழ் நாடினாலும், அவர்கள் நம்மைப் புறக்கணிக்கின்றனர். தேவனை ஆராதித்தல் என்பது வீணானதாக இருப்பதில்லை. அவர் நமது பௌதீகரீதியான நடவடிக்கைகளைக் கண்டு கேட்பது மட்டுமின்றி, ஆராதிக்கும் ஒவ்வொருவரின் இருதயத்திலும் இருப்பது என்ன என்பதையும் அறிந்து புரிந்துகொண்டுள்ளார்.

5. அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். “யாவனாகிலும் தன்னை நான் காணாதபடிக்கு மறைவிடங்களில் ஒளித்துக்கொள்ளக்கூடுமோ?” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; “நான் வானத்தையும் பூமியையும் நிரப்புகிறவர் அல்லவோ?” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்” (எரெமியா 23:24). இந்தப் பண்பானது நாம் தனியாக இருப்பினும் அல்லது பெரிய அல்லது சிறிய கூட்டத்துடன் இருப்பினும், எந்த இடத்திலும் நம்மால் தேவனைத் தொழுதுகொள்ள முடியும் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது. “ஏனெனில், இரண்டுபேராவது மூன்றுபேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ, அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன்” (மத்தேயு 18:20).

தேவன் ஆவியாக இருப்பதால், ஒரே வேளையில் அவரது பிரசன்னம் எங்கும் இருப்பது சாத்தியமாக உள்ளது. இந்தப் பண்பினால் அவர் எல்லாம் அறிந்தவராக இருக்கிறார். அவர் நமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும்,

நாம் ஆராதிக்கும் வேளையிலும் நம்முடன் இருக்கிறார்.

6. அவர் அன்பும், பரிசுத்தமும், நற்குணமும், நீதியும், இரக்கமும், கிருபையும் உடையவராக இருக்கிறார். அவரது பண்பை விவரிப்பதற்கு மாபெரும் தனிப்பட்ட குணம் ஒவ்வொன்றும் பயன்படுத்தப்பட்ட முடியும். அவர் நீதியை நேசித்து அக்கிரமத்தை வெறுக்கிறார் (எபிரெயர் 1:9). அவரது பண்பு நம்மால் பாராட்டப்படத் தகுதியானதாக உள்ளது. நாம் தேவனைச் சார்ந்திருந்தது அவரிடமிருந்து நன்மையான விஷயங்களை எதிர்பார்க்க முடியும் (யாக்கோபு 1:17). அவர் இருந்ததுபோலவே எப்போதும் இருப்பார்; ஏனெனில் அவர் தமது இயல்பில் மாறாதவராக இருக்கிறார் (மல்கியா 3:6).

அவரது நற்குணம் மற்றும் அன்பான இரக்கம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள, நாம் தகுதியற்றவர்களாக இருப்பினும் அவை நமக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆசீர்வாதங்கள் நாம் அவரை ஆராதிப்பதில் நமது நன்றியை வெளிப்படுத்தும்படி நம்மைத் தூண்ட வேண்டும்.

அவர் வாசல்களில் துதியோடும்,
அவர் பிரகாரங்களில் புகழ்ச்சியோடும் பிரவேசித்து,
அவரைத் துதித்து, அவருடைய நாமத்தை ஸ்தோத்தரியுங்கள்.
கர்த்தர் நல்லவர், அவருடைய கிருபை என்றென்றைக்கும்,
அவருடைய உண்மை தலைமுறை தலைமுறைக்கும் உள்ளது
(சங்கீதம் 100:4, 5; 106:1; 107:1; 118:1, 29 ஆகியவற்றையும்
காணவும்).

7. அவர் கோபம், வெறுப்பு, புறக்கணித்துத் தள்ளுதல், பிரியமின்மை, மற்றும் உக்கிரமம் ஆகியவற்றின் தேவனாக இருக்கிறார். அவர் முற்றிலும் பரிசுத்தமானவராக இருப்பதால், பரிசுத்தமற்ற யாவும் அவரால் வெறுத்துத் தள்ளப்படக் கூடியதாக உள்ளது. அவர் நன்மையை நேசித்து தீமையை வெறுக்கிறார் (எபிரெயர் 1:9). அவர் துன்மார்க்கரையோ அல்லது அவர்களின் ஆராதனையையோ ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். நாம் ஆராதனையில் பயன்படுத்தக்கூடிய விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் தேவனுக்குப் பிரியமில்லாது இருக்கலாம் என்பதால், நமது ஆராதனை யானது வடிவத்திலும் கருப்பொருளிலும், அவரது சித்தத்திற்கு இசைந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அவர் பாராட்டத்தக்க ஒவ்வொரு பண்பையும், நீதிநெறியையும், இயல்பையும் கொண்டுள்ளார். அவருக்கு இணையாக அல்லது அவரைப் போன்று இருப்பவர் ஒருவரும் இல்லை (ஏசாயா 46:9). அவர் பரிசுத்தத்திலேயே மிகவும் பரிசுத்தமானவராக, பெரியவர்களிலேயே மகாப் பெரியவராக, மேன்மையானவர்களிலேயே மிகவும் மேன்மையானவராக இருக்கிறார். அவர் எல்லார் மேலும் எல்லாருக்குள்ளும் இருக்கிறார் (எபேசியர் 4:6).

நாம் தேவனை அறிந்திருந்தால், அவரது மாபெரும் தன்மை குறித்து நாம் மனப்பதிவு பெற்று, பயபக்தியினால் தாக்கம் பெற்று, திகைப்

படைவோம். நாம் தேவனை எவ்வளவுக்கு அதிகமாக அறிகிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அதிகமாக நாம் அவரை ஆராதித்தல், வியப்படைதல், மற்றும் அவரை வழிபடுதல் ஆகியவற்றினால் நிறைந்திருப்போம்.

தேவன் செய்கின்றவைகளுக்காக

அவரை ஆராதித்தல்

தேவன் யாராக இருக்கிறார் என்பதற்காக மாத்திரமல்ல, ஆனால் அவர் செய்துள்ளவை, செய்கின்றவை, மற்றும் செய்யப்போகின்றவை ஆகியவற்றிற்காகவும் நாம் அவரை ஆராதிக்க வேண்டும். தேவனுடைய இந்தச் செயல்களைப் புரிந்து அறிந்துள்ள நிலையானது நாம் அவருக்கு நன்றிசெலுத்துதலிலும் ஆராதனையிலும் நமது பாராட்டை வெளிப்படுத்த நம்மைத் தூண்ட வேண்டும்.

தேவனுடைய செயல்கள் அவரைத் துதிக்கக் காரணமாகிறது என்று தாவீது கண்டறிந்தார். 106ம் சங்கீதத்தில் அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

அல்லேலூயா, கர்த்தரைத் துதியுங்கள்;
அவர் நல்லவர், அவர் கிருபை என்றுமுள்ளது.
கர்த்தருடைய வல்லமையான செய்கைகளைச் சொல்லி,
அவருடைய துதியையெல்லாம் பிரஸ்தாபப்படுத்தத்தக்கவன் யார்?
(வசனங்கள் 1, 2).

இந்த அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து தாவீது இஸ்ரவேலைப் பாதுகாப்பதில் தேவனுடைய அக்கறை என்ற துதிக்கத்தக்க செயல்பாடுகள் மற்றும் அவர்களின் மீறுதலுக்காக அவர்களைத் தண்டிப்பதில், தேவனுடைய செயல்பாடுகள் ஆகியவற்றைத் திரும்பவும் நினைத்துப்பார்த்தார்.

அவர்கள் கூப்பிடுதலை அவர் கேட்கும்போதோ,
அவர்களுக்கு உண்டான இடுக்கத்தை அவர் கண்ணோக்கி,
அவர்களுக்காகத் தமது உடன்படிக்கையை நினைத்து,
தமது மிகுந்த கிருபையின்படி மனஸ்தாபப்பட்டு
(வசனங்கள் 44, 45).

தாவீது, இஸ்ரவேலுடன் தேவன் செயல்பட்ட வழியைக் கண்ணோக்கி யதன் விளைவாகப் பின்வரும் முடிவுக்கு வந்தார்:

இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர்
அநாதியாய் என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரிக்கப்படத்தக்கவர்.
ஐனங்களெல்லாரும்: ஆமென், அல்லேலூயா, என்பார்களாக
(வசனம் 48).

தொகுப்புரை

தேவன்மீது கவனம்குவித்தல் என்பதே ஆராதனை எல்லாவற்றின் அடிப்படையாக உள்ளது; ஏனெனில் இந்த விஷயமின்றி, தேவன்

ஆராதிக்கப்படுவதில்லை. ஆவிக்குரிய நடவடிக்கைகள், மனிதரீதியான ஈடுபாடுகள், முறைப்படுத்தப்பட்ட செயல்வகைகள், மற்றும் தக்கவகையிலான நோக்கம் ஆகியவை ஆராதனைக்கு அத்தியாவசியமான உட்பொருட்களாக இருக்கின்றன, ஆனால் இவைகள் ஆராதனையின் மையமாக இருக்க வேண்டியதில்லை. இந்த இடத்தைத் தேவன் ஒருவர் மாத்திரமே நிரப்புகிறார்.

தேவனை ஆராதிப்பதில் சரியான எண்ணப்போக்கையும் நோக்கத் தையும் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு நாம் தேவனை அவரது இயல்பின் முழுமைத் தன்மையில் அறிய வேண்டும். அவரை அறிவதன் மூலமாகவே நாம் அவரை மதிக்கவும் அவரது மாட்சிமை மற்றும் மாபெரும் தன்மை ஆகியவற்றிற்காக அவரை துதிக்கவும் வழிபடவும் கற்றுக்கொள்ள முடியும்.

குறிப்பு

¹John E. Burkhardt, *Worship* (Philadelphia: Westminster Press, 1982), 29-30.